

δή τινα; ἄλλους συγγενεῖς; ὅτι ἦτο εὐκατάστατος, καὶ τὸ μόνον περιέργον ὅτι δὲν εἶχεν ἐραστὰς, ἢ τοῦλάχιστον, ὅτι οὐδὲν ἀνὴρ ἐπεσκέπτετο τὰ δώματά της. Διὰ μέσου τῆς Θεραπειᾶς ἀπέκτησα τὴν γνωριμίαν τῆς κυρίας. Ἦτο τῶντι κομψοτάτη καὶ ἀδυνατῶ νὰ σοὶ ἐκφράσω τὴν ἡδύτητα τῆς συναναστροφῆς; ἀλλ' ὑπῆρχε περὶ αὐτὴν μυστήριον, ὅπερ δὲν ἠδυνήθην διαλύσω, καὶ ἄνευ τοῦ ὁποίου πιστεύω ὅτι ἤθελε τελείως χωρήσει ἡ καρδία μου ἀλλὰ δὲν εἶμαι ἐξ ἐκείνων—ὅσον ἔγωγε καὶ ἂν ἦ ἡ καρδία μου—ὅστις θὰ συνεδέετο διὰ βίου μετὰ τῆς κυρίας ἐκ γένους καὶ τάξεως κατωτέρων τῶν ἐμῶν. Ἐλπίζω αἴσθημα τοῦτο νὰ μὴ σὲ πειράζῃ; »

« Ποσῶς. »

« Διατί συγκινεῖσαι; »

« Διότι θὰ ὑμᾶς ζῶ τὸ αἴσθημα ὅπερ ἤδη ἐξέφρασα. Ἄλλοτε Βωκάκιος λέγει, Ἱερώνυμε, ὅτι ὁ ἔρωσ ἰσοπεδοῖ πᾶσαν τὴν ἄνθρωπον πάντα βαθμὸν.

« Ἰσως, ἀλλὰ δὲν τὴν ἠγάπησα. Ἄν τὴν ἠγάπων, ἴσως ὁ ἔρωσ μου θὰ ἐξῆλειψε πάντα δισταγμὸν. Αὐτὰ εἶνε ζητήματα ἀπορίας. »

« Ἀληθῶς, ἀγαπητέ μου. »

« Λοιπὸν μετ' ἀπείρου, δυσκολίας ἀνεκάλυψα ὅτι ἡ καρδία μου φίλη ἦτο κατὰσκοπος ὑπομίσθιος τοῦ Φουκῆ— ὅτι ἦτο τοῦ φαρμάκου ὅπερ καλεῖται « Λόχος. »

« Ὑψιστε θεέ! Πόσον εὐθυστὰ διέφυγες Ἱερώνυμε. Ἐάν τῆς ἀλόγεις ὅτι ἦτο ὁ συγγραφεὺς τῶν ἐπιστολῶν τούτων; »

« Ὑποθέτω ὅτι θ' ἀπέτιον διὰ τοῦ θανάτου μου. »

« Σὲ ἠγάπησεν ἡ κόρη αὐτῆ; »

« Νομίζω. »

« Πῶς ὠνομάζετο; Ἐνθυμεῖσαι; »

« Ραχήλ, Ραχήλ Δ' ἔσι, ὡς μοὶ ἔλεγεν. »

« Ἱερώνυμε, ἀκριβέ μου! φαντάσθητι πρὸς στιγμὴν ὅτι ἠγάπησεν, ἀγνοῶν ὅτι ἦτο κατὰσκοπος, ἀνακαλύπτων αὐτὸν λούθως, τί θὰ ἐπραττες; »